

D ů v o d y:

Dovolání, uplatňující jen dovolací důvod podle čís. 4 § 503 c. ř. s., není oprávněné. Soudní obstávka podle třetího odstavce čís. 3 § 379 ex. ř. záleží v tom, že se odpůrci ohrožené strany zakazuje každé nakládání s obstavenou pohledávkou, zejména její vybrání, a že se zároveň poddlužníku nařizuje, by až do dalšího soudního rozkazu pohledávku neplatil. K tomu ustanovuje § 385 ex. ř., že poddlužník ručí ode dne doručení zákazu k jeho rukám za škodu z neuposlechnutí tohoto soudního zákazu, že však je oprávněn zbaviti se tohoto ručení složením obstavené pohledávky na soudě (§ 1425 obč. zák.). Z těchto ustanovení vyplývá, že se soudním zákazem poddlužníku hlavně nařizuje, by až do dalšího soudního nařízení dlužnou pohledávku neplatil — leč k soudu složil — a že se odpůrci ohrožené strany zapovídá jen takové nakládání s obstavenou pohledávkou, kterým by se vedení exekuce na tuto pohledávku pro ohroženou stranu znemožnilo nebo stížilo. Právními činy, které jsou s to, budoucí vedení exekuce zmařiti anebo značně stížiti, jsou při pohledávkách přijetí zaplacení, zcizení, darování, postup aneb zastavení pohledávky, nemůže však jím býti vydobytí vnuceného práva zástavního ve prospěch obstavené pohledávky proti poddlužníkovi. Poddlužnice nemůže proti povolení vnuceného práva zástavního ve prospěch pohledávky odpůrkyně ohrožené strany namítati opoziční žalobou podle § 35 ex. ř., že soudní obstávka povolená firmě T. jest skutečností nárok zastavující, ježto nejde tu, jak dovoděno, o nakládání s pohledávkou odpůrkyně ohrožené strany proti předpisu § 379 třetí odstavec čís. 3 ex. ř., jehož účelem je, by nárok ohrožené strany byl zajištěn proti opatření odpůrce znemožňujícímu aneb značně stěžujícímu exekuci na tuto pohledávku pro ohroženou stranu, nýbrž o zajištění obstavené pohledávky.

Čís. 8946.

Rejstříkový soud nemůže sám od sebe změnit stanovy společenstva v ustanovení, jež jest již v rejstříku zapsáno, může však vybídnouti společenstvo k odstranění rozporu zapsaných již stanov se zákonem.

(Rozh. ze dne 11. května 1929, R I 265/29.)

Zapisuje změnu stanov společenstva co do předmětu podniku, vyloučil rejstříkový soud ze zápisu odstavec 5 § 2 stanov, jenž byl již zapsán v rejstříku. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Vyloučen byl ze zápisu odstavec 5 § 2 stanov právem, neboť obstarávání a kupování cenných papírů, mincí a valut komisionářsky nebo na vlastní účet pro členy jest obchodem bankovním a takovýto obchod přesahuje svépomocný účel činnosti družstevní vytčený v § 1 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. Na tom nemění nic okolnost, že tento odstavec 5 § 2 stanov byl již zapsán ve společen-

stevním rejstříku, neboť rejstříkový soud jest oprávněn, ba i povinen, by vyloučil ze stanov ustanovení, odporující zákonu ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák., jakž tomu jest v projednávaném případě, kde ustanovení § 2 odstavec 5 stanov odporuje § 1 zák. cit. Proto právem odpřel zápis § 2 odstavec 5 stanov a nelze proto napadenému usnesení vytýkati nesprávnost a nezákonnost, jakž činí stížnost.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení, jakož i usnesení rejstříkového soudu co do pozastaveného dodatku a uložil prvému soudu, by dále po zákonu jednal.

D ů v o d y:

Dovolací stížnosti nelze upříti oprávněnost. Stěžovatelka opověděla k zápisu do rejstříku změnu stanov. Rejstříkový soud provedl navržené změny, pojal však do příslušného usnesení ze dne 15. ledna 1929 do-
datek, že se »obstarávání a kupování cenných papírů, mincí a valut komisionářsky nebo na vlastní účet pro své členy« (§ 2 čís. 5 stanov) jako předmět podniku nezapisuje. Stížnosti do tohoto usnesení rekursní soud nevyhověl. Postup rejstříkového soudu jest však zřejmě nezákonný, neboť ustanovení § 2 čís. 5 bylo již obsaženo v původních stanovách, jest v obchodním rejstříku již zapsáno, a rejstříkový soud nemůže sám od sebe změnit stanov společnosti. Není ovšem vyloučeno, by rejstříkový soud nenařídil změnu stanov pravoplatně již zapsaných ve společenském rejstříku, shledá-li, že stanov obsahují ustanovení příčí se zákonu (rozhod. sb. n. s. čís. 6637 a 7160). Avšak i v takovém případě nemůže soud provést změnu stanov sám od sebe, nýbrž přináležeti mu pouze, by vybídl společenstvo k odstranění rozporu stanov se zákonem a dbal z moci úřední toho, by se tak stalo. Usnesení nižších soudů, pokud obsahují pozastavený dodatek, odporuje tedy zřejmě zákonu, dovolací stížnost jest § 16 nesp. pat. ospravedlněna a bylo proto napadené usnesení v naznačené části zrušiti a prvému soudu uložiti, by dále po zákonu jednal.

Čís. 8947.

Nastane-li pojistná příhoda za dražebního řízení před příklepem, patří pojistné, náležející dlužníku ze smlouvy o pojištění budovy nebo příslušenství nemovitosti, do rozvrhové podstaty. To platí i tehda, musí-li podle stanov býti pojistného upotřebeno k tomu, by byla poškozená budova znovu vystavena neb opravena neb aby bylo doplněno příslušenství.

Vymáhající věřitel není však oprávněn navrhnouti, by exekuční soud přikázal pojišťovně, by složila pojistný peníz k soudu, leč že si na pohledávku činí nárok i třetí osoby a pohledávka byla vymáhajícímu věřiteli přikázána k vybrání nebo na místo placení.

(Rozh. ze dne 11. května 1929, R I 291/29.)